

Allerzielen 2025
M. Assumpta
2 november 2025

Eerste lezing (Wijsh. 4, 7-8.10.13)
Uit het boek wijsheid

Iemand die rechtvaardig leeft
zal rust vinden.
De betekenis van iemands leven wordt immers niet gemeten
naar het aantal jaren.
Wie een leven leidt dat God aangenaam is,
wordt door God bemind.
Ook een leven dat kort is,
kan tot volle wasdom komen.
De meeste mensen begrijpen dat niet,
want ze zien niet in
dat er bij God genade bestaat
en barmhartigheid en redding voor zijn mensen.

Tweede lezing (Kol 3, 12-14)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Kolosse

Zusters en broeders,
jullie zijn door God bemind en uitverkoren.
Laat dit aan jullie te zien zijn.
Leef innig met anderen mee, wees goedhartig, deemoedig, zacht en geduldig.
Wees verdraagzaam en mild. En schenk vergeving als men jullie gekwetst heeft.
En laat dat alles doordrenkt zijn met liefde.
Want liefde vervolmaakt alles.

Evangelie (Joh 15,12-17)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

Eens zegde Jezus tot zijn leerlingen:
"Zorg dat jullie van mekaar houden zozeer als ik jullie lief heb gehad.
Daartoe heeft de Vader mij gezonden.
Jullie moeten mekaar zo graag zien,
dat jullie bereid zijn jullie hele leven aan mekaar te geven.
Want jullie zijn mijn vrienden, niet mijn knechten.
Knechten hebben geen weet van de plannen van hun meester.
Maar ik heb jullie laten delen in alles wat mijn Vader mij heeft meegedeeld.
En weet: niet jullie hebben ervoor gekozen naar mij toe te komen,
ik ben het die jullie heb geroepen.
Ik heb jullie uitgenodigd om te zijn als wijnranken, die vruchten dragen.
En jullie mogen er zeker van zijn: God zal jullie niet in de steek laten.
Wat jullie Hem ook zullen vragen, Hij zal het geven.
Maar vergeet nooit: zorg dat jullie mekaar gaarne zien."

Homilie

Z. en B.,

Liefhebben, dat is iets raars.

Het valt buiten alle wetten van rationaliteit en voorspelbaarheid.

Mensen die liefhebben komen tot daden en houdingen, die het noodzakelijke of het rechtmatige ruim overschrijden.

Ze komen tot een inzet, die afwijkt van de wetten van zelfbehoud en eigenbelang.

En daardoor kan liefhebben onwaarschijnlijke dingen mogelijk maken.

Door liefde te geven kunnen we iemand die het niet meer ziet zitten, weer zin in het leven geven.

Door de liefde te laten primeren, kunnen onoplosbare conflicten toch tot verzoening worden gebracht.

Door kinderen met liefde te omringen kunnen we hen weer op de goede weg helpen, ook al zijn zij van die goede weg afgedwaald.

Het ondoenlijke kan doenbaar worden.

Liefhebben kan wonderen doen.

Zou liefhebben dan ook niet het wonder kunnen verrichten dat de dood ons niet van mekaar afneemt?

Mensen die we ooit hebben liefgehad vergeten we niet. Ze leven voort. Niet alleen in onze herinnering, ook in onze liefde.

Wij hebben van hen gehouden, en blijven van hen houden.

En zij blijven deel uitmaken van ons leven.

Het harde woord dat we mogelijks ooit in het verleden tot hen hebben gesproken, blijft aan ons knagen, tot op vandaag.

Wat we mogelijks hebben nagelaten, blijven we als een gemis meedragen.

Maar de goede woorden en de fijne momenten, die zo overvloedig werden gesproken en gedaan, blijven we evenzeer koesteren.

Ja, hoewel zij uit ons oog zijn verdwenen, blijven onze geliefden deel uitmaken van ons leven.

Is dan ons verlangen, onze hoop dat die liefde duren zal dan zo onzinnig?

Is het beeld dat in onze Bijbelse traditie al eeuwen wordt megedragen zo utopisch: dat visioen van allen met allen in diepe verbondenheid in een tijd die geen einde kent?

Dat visioen dat ons is toegezegd namens een God, die zelf liefde genoemd wordt?

Klinkt in ons hart niet het stille verlangen naar een leven ...ergens ... eindeloos?

Laten wij dat verlangen koesteren en er ons door laten troosten en sterken.

Maar laten we ons ook geroepen weten om allen die we vandaag in dankbaarheid gedenken verder te dragen, verder te laten leven.

En wat kan dat anders zijn dan: hun dromen verder dromen?

Die warmte blijven uitdragen, waarin zij zich zo geborgen wisten.

Dat onheil bestrijden, waar zij zo bang van waren.
Blijven liefhebben zoals we hen hebben liefgehad, blijven zorg uitdragen, tranen drogen, mensen op weg helpen.

Dan is het gevoel dat we meedragen op een dag van herdenken niet zozeer de pijn om het verlies, de tranen om het gemis, maar wel de dankbaarheid voor wat geweest is, en de hoop voor wat de dag van morgen brengen zal.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.